

บทอ่านที่ 1

ฮยย 11:1,3-4,8ค-9

พระเจ้าตรัสดังนี้ “เมื่ออิสราเอลยังเด็ก เราก็รักเขา เราได้เรียกบุตรของเราออกมาจากอียิปต์ เราสอนเอฟราอิมให้เดิน เราอุ้มเขาทั้งหลายไว้ แต่เขาไม่รู้ว่าเราเอาใจใส่เขา เราใช้เชือกแห่งมนุษย์ธรรม และใช้สายสะพายแห่งความรักของเขา เราเป็นเหมือนผู้ที่ยกทารกมาจูบแก้ม และก้มลงป้อนอาหารให้เขา

ใจของเราเป็นป่วนอยู่ภายใน ความเอ็นดูของเราก็คุกรุ่นขึ้น เราจะไม่ลงอาญาตามที่เรากโรธจัด เราจะไม่ทำลายเอฟราอิมอีก เพราะเราเป็นพระเจ้า มิใช่มนุษย์ เราเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ในหมู่ท่าน เราจะไม่มาด้วยความโกรธ”

พระวรสาร

มธ 10:7-15

เวลานั้น พระเยซูเจ้าตรัสแก่บรรดาอัครสาวกว่า “จงไปประกาศว่าอาณาจักรสวรรค์ใกล้เข้ามาแล้ว จงรักษาคนเจ็บไข้ จงปลุกคนตายให้กลับคืนชีพ จงรักษาคนโรคเรื้อนให้สะอาด จงขับไล่ปีศาจให้ออกไป ท่านได้รับมาโดยไม่เสียค่าตอบแทนก็จงให้เขาโดยไม่รับค่าตอบแทนด้วย อย่าหาเหรียญทอง เหรียญเงินหรือเหรียญทองแดงใส่ในได้ เมื่อเดินทาง อย่ามียาม อย่ามีเลื่อสองตัว อย่าสวมรองเท้า อย่าถือไม้เท้า เพราะคนงานย่อมมีสิทธิ์ได้รับอาหารอยู่แล้ว

เมื่อท่านเข้าไปในเมืองหรือหมู่บ้าน จงดูว่าผู้ใดที่นั่นเป็นผู้เหมาะสมที่จะต้อนรับท่าน แล้วจงพักอยู่กับเขาจนกว่าท่านจะจากไป เมื่อท่านเข้าไปในบ้านใดจงให้พรแก่บ้านนั้น ถ้าบ้านนั้นสมควรได้รับพร จงให้สันติสุขของท่านมาสู่บ้านนั้น ถ้าบ้านนั้นไม่สมควรได้รับพร จงให้สันติสุขกลับมาหาท่าน

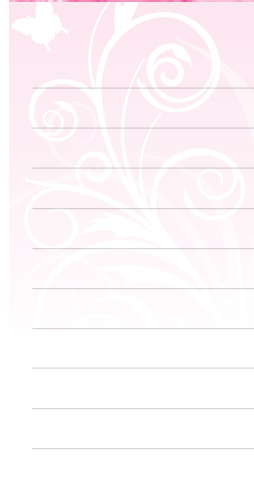
ถ้าผู้ใดไม่ต้อนรับท่าน หรือไม่ฟังท่าน จงออกจากบ้านหรือเมืองนั้น จงสลับฝุ่นจากเท้าออกเสียด้วย เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ในวันพิพากษา เมืองโสดอมและเมืองโกโมราห์จะรับโทษมากกว่าโทษของเมืองนั้น”

ข้อคิด

ความรักเมตตาชนะเหนือความอกตัญญู

ข้อความของประกาศกโฮเซยา (ในพันธสัญญาเดิม) ชี้ให้เห็นความรักเมตตาของพระเจ้า เหมือนบิดาผู้ใจดีต่อประชากรที่อกตัญญูตอบแทนความรักของพระเจ้า พระเจ้ามิได้ลงอาญา แต่ปรารถนาให้เราหันชีวิตกลับมาหาพระองค์ พระเยซูเจ้าทรงเรียกเราให้มาสันติสุขไปให้ผู้อื่นเช่นกัน

วันที่ 12 กรกฎาคม 2012

มธ 10.7-15

ประเทศต่างๆมักหว่านไยทูตที่เป็นตัวแทนในประเทศต่างๆ
ธรรมเนียมของพระเยซูเจ้าคือตัวแทนของพระองค์ เขานำสิทธิ
อำนาจของพระเยซูเจ้าไปที่ต่างๆ. แม้กระทั่งการอยู่รับใช้คนที่เขา/เธอถูก
ส่งไป

แต่ก่อน มีการใช้คำ “ธรรมเนียม” ในพันธสัญญาใหม่ อัครสาวก
“คนหนึ่ง” ต้องเป็นคนแรกที่เป็นศิษย์ และดังนั้น เขาอยู่กับรับบีหรือ
อาจารย์ของเขา เพื่อเขาจะอยู่ใกล้ชิดกับอาจารย์ เพื่อเรียนรู้วิถีคิด วิถี
ตัดสินใจ ความรู้สึกของอาจารย์ แม้กระทั่ง วิถีแสดงออก การมองสิ่งต่างๆ
ด้วยชีวิตภายใน เขาซึมซับสิ่งต่างๆจนเป็นส่วนหนึ่งของอาจารย์ ทำไม
เป็นเช่นนั้น เพราะในเวลาที่เหมาะสมของเขา รับบีจะส่งเขาไปหาคนอื่น
เพื่อเป็นตัวแทนของรับบีสำหรับคนอื่น

นั่นเป็นกรณีของสาวก 12 คนที่เป็นพระสหายสนิทของพระเยซู
เจ้า และมีส่วนร่วมในพันธกิจของพระองค์ ขณะที่อยู่กับอาจารย์ ท่าน
ได้รับบทเรียนที่มีค่าจากพระองค์

และดังนั้น พระเยซูเจ้าทรงส่งบรรดาอัครสาวกไป พระเยซูเจ้า
ทรงพระบัญชาให้พวกท่านประกาศว่า “ขณะที่เจ้าไป จงประกาศว่า
“พระอาณาจักรใกล้แล้ว” เพราะพวกท่านมาจากพระเยซูเจ้า และจะ
กลับไปหาพระองค์ การที่อัครสาวกได้รับอำนาจจากพระองค์ คือ การที่
พระองค์ประทับกับพวกเขานั้นเอง พระองค์ได้ประทานอำนาจการรักษา
ไว้สี่แบบให้เปล่าตามแบบอย่างของพระองค์ การถือความยากจนตาม

แบบพระเยซูเจ้าด้วย ความเป็นศิษย์จากอัครสาวกก็ถ่ายทอดมาสู่เราโดย
ทางศีลล้างบาป